

سیستم برنامه ریزی منابع بنگاه (ERP)

دکتر رضوان حجازی
نازنین بشیری منش**

مقدمه

برنامه ریزی منابع بنگاه (از این پس ERP) یک معنای نرم افزاری است که امکان جریان اطلاعات را در بخش های مختلف یک سازمان ایجاد می کند (ملکان و جباری، ۱۳۸۲). هدف این نرم افزار یکپارچه سازی کل سازمان در قالب یک سیستم رایانه ای است. یکپارچه سازی عملکردهای تجاری، برقراری اوتیما و تبادل اطلاعات را آسان می کند و سبب بالا رفتن بهره وری و سرعت در سازمان می گردد. این نرم افزار، سیستم های رایانه ای قدیمی و مستقبل واحدهای امور مالی، منابع انسانی، تولید و انبار را حذف می کند و یک برنامه نرم افزاری یک نواخت شده را جایگزین آنها می کند که از چند زیرمجموعه نرم افزاری تقریبا شبیه سیستم های مستقبل قدیمی، تشکیل می شود.

در این مقاله به اختصار ERP معرفی می شود و درباره ویژگی ها و مزایا و مشکلات پیاده سازی آن بحث می شود.

ERP چیست؟

از نوادگان برنامه ریزی مواد مورد نیاز (از این پس MRP) است. این سیستم عمدتاً به برنامه ریزی برای مواد اولیه براساس درخت محصول، برنامه های کلان تولید، توانمندی ها، و ظرفیت کاری می پردازد. MRP بعدها جای خود را به برنامه ریزی مواد مورد نیاز ۲ (از این پس MRP II) داد. MRP II به معنای برنامه ریزی منابع ساخت است و می توان آن را "روشی برای برنامه ریزی کارآمد همه منابع ساخت در شرکت" دانست. MRP II در شرایط مطلوب، برنامه ریزی عملیاتی واحدهای سازمانی و برنامه ریزی مالی را در برمی گیرد و قادر به شبیه سازی برای پاسخگوئی به سوالات مختلف در شرکت است. در هر شرکت بخش های مختلف با وظایف متنوع، مثل برنامه ریزی تولید، برنامه ریزی مواد مورد نیاز، برنامه ریزی نیازمندی های ظرفیت و سیستم اجرایی برای مدیریت ظرفیت و اولویت ها با هم مرتبط اند. خروجی این سیستم ها با گزارش های مالی نظیر برنامه شرکت، گزارش کمیته خرید، حمل و نقل، بودجه و موجودی به صورت یک مجموعه درمی آید.

اما ERP، یک مجموعه نرم افزاری متشكل از چند برنامه کاربردی شرکت است که برای نظارت و کنترل وظایف کلیدی شرکت استفاده می شود. به عبارت دیگر، سیستم ERP اتصالی است بین بسته های نرم افزاری نظیر دفتر کل، خرید، حقوق و دستمزد، و غیره با جواب عملیاتی نظیر مهندسی تولید، تحقیق

و توسعه، و نیروی انسانی که عملیات را پشتیبانی می کنند.

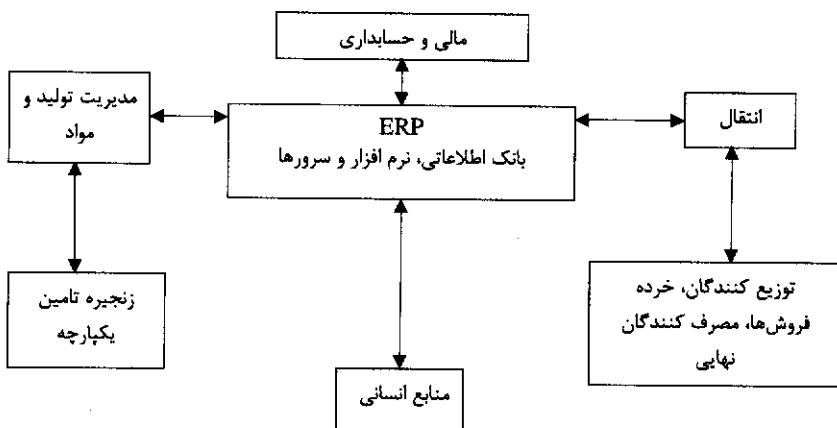
سیستم های امروزی و پیشرفته ERP می توانند هوش مهندسی و بازاریابی را در ساختارهای مختلف محصول ایجاد کنند، به طوری که نه تنها ساخت و تولید بلکه فروش با گزینه ها و قیمت های مختلف را نیز بتوان دید. ساختار محصول در سیستم های برنامه ریزی منابع شرکت پایه ای است برای فرایندهای برنامه ریزی، ساخت، هزینه یابی، قیمت گذاری، فروش، و خدمات.

وظیفه سیستم ERP، مدیریت و پردازش دقیق و صحیح اطلاعات است و محصول آن، انواع گزارش های مدیریتی و اطلاعات مورد نیاز مدیران برای تصمیم گیری در برنامه های بلندمدت، و تعیین راهبردهای سازمان می باشد.

بنابراین سیستم ERP سیستمی است که کلیه منابع تولیدی را در بر می گیرد و با مدیریت آنها نقش اساسی در پیشبرد و هدایت سازمان در جهت اهداف اصلی آن، از جمله کسب سود، ایفا می کند. دیدگاه سیستم ERP نسبت به یک شرکت یا سازمان به قرار زیر است:

ERP سیستمی است که مدیریت یک شرکت یا سازمان را در رسیدن به اهداف اش یاری می دهد و نقش اساسی در پیشبرد همه جانبه آن شرکت یا سازمان دارد.

ERP همه عناصر یک سیستم سازمانی یا تولیدی را در برمی گیرد. در واقع سیستم جامعی

پیکره ۱: نمای کلی سیستم برنامه ریزی منابع بنگاه (ERP)

۱. پردازش معاملات: در این روند، اولین هدف، گرفتن و جمع آوری اطلاعات از بانک‌های اطلاعاتی اینم و معتبر و بازیابی اطلاعات در هنگام نیاز از همین بانک‌هاست.

۲. پشتیبانی تصمیم: این روند با استفاده از جمع آوری و تغییر و تحول در تشکیلات و مرتبط کردن اطلاعات خام با هم، مهمترین اهداف را تجزیه و تحلیل و به کمک آنها تولید را آغاز می‌کند. این توصیفات متمایز از داده‌ها هستند. داده‌ها اقلام خامی از مقادیر مورد اندازه گیری هستند. در حالی که این توصیفات نتایجی از اطلاعات مرتبط به هم هستند و در سطح بالاتری قرار دارند. سیستم تصمیم گیری بساید اطلاعات جدید به وجود آمده را نیز نگهداری کند تا در صورت لزوم از آنها استفاده کند.

۳. خودکارسازی پردازش: یعنی روند پردازش‌ها را تا حدامکان خودکار کنیم و از نیروی انسانی در مشاغل دیگری استفاده کنیم. برای خودکارسازی کارها باید فعالیت‌های پایه‌ای مثل تجزیه و تحلیل داده‌ها، تصمیم گیری بر اساس آنها، و اتخاذ یک فعالیت برای این داده‌های جدید به درستی انجام شوند. مثال‌هایی از سیستم خودکار در دفتر کل قابل مشاهده هستند که به طور متعادل و متوازنی انجام می‌شوند.

۱-۳. سیستم مدیریت پولی که پول به موجب آن به

است که بر کلیه عناصر سیستم سیطره دارد و همه آنها را هدایت و کنترل می‌کند.

❖ سیستم ERP یک سیستم عظیم اطلاعاتی است که کلیه اطلاعات موجود در شرکت را در خود دارد و جریان اطلاعات، تبادل و کنترل آنها را شامل می‌شود.

در یک سیستم ERP، داده‌هایی که به سازمان وارد می‌شود، به تنها یی تبدیل به یک بانک اطلاعاتی مشترک، کامل و سازگار می‌شود که قابل استفاده برای همه کاربردهاست. برای مثال، وقتی یک فروشنده نایک^۱، سفارش ۲۰۰۰۰ جفت کفش را از فوت لوکر، در سیستم ERP ثبت می‌کند، داده‌ها به طور مداوم در دسترس واحدهای ساخت قرار می‌گیرند. اگر موجودی سفارش در انبار موجود باشد، کارکنان تولید شروع به پر کردن سفارش می‌کنند، حسابداری فاکتور فوت لوکر را چاپ می‌کند و حمل و نقل فوت لوکر را از تاریخ تحویل آگاه می‌سازد. فروشنده یا حتی مشتری، هر نقطه از فرایند سفارش را می‌تواند کنترل کند. این عمل با استفاده از داده‌های یکسان و کاربردهای مشترک صورت می‌گیرد. برای رسیدن به این سازگاری، مفهوم داده‌ها در سراسر شرکت بصورت یکسان تعریف می‌شود. (فیونا هون ناح^۲). پیکره ۱، نمایی کلی از سیستم ERP را نمایش می‌دهد.

سنجدش و مقایسه سیستم‌های ERP با سیستم‌های ساده پردازش اطلاعات

از اساسی ترین تحقیقاتی که در زمینه سیستم ERP انجام شده، درباره میزان قابلیت‌های سیستم ERP است. هدف از چنین تحقیقی محک زدن سیستم ERP و تعریف یک پیکربندی مناسب به هنگام یا پس از نصب سیستم ERP یا مقایسه آن در هنگام تصمیم گیری است. سه نوع روند اطلاعاتی یا تصمیم گیری وجود دارد:

نمایشگر ۱: فضای پردازش اطلاعات

از عهد پشتیبانی از تصمیم گیری بر نمی آید. بنابراین مهمترین وظیفه سیستم ERP خودکارسازی روند پردازش معاملات است. این واقعیت در نمایشگر ۲ به تصویر کشیده شده است.

علل عمده پذیرش سیستم ERP توسط شرکت ها

۱. کامل بودن اطلاعات مالی:

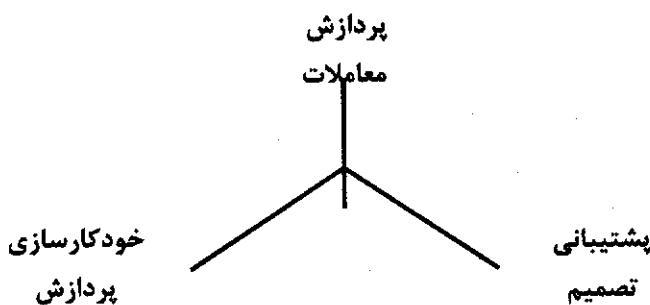
به عنوان مثال مدیریت شرکت همواره سعی دارد که اطلاعات کامل و درستی از شرکت داشته باشد. با وجود بخش های مختلف در شرکت، سیستم ERP نرم افزار خاصی است که در کل شرکت برای همگان قابل استفاده است. بنابراین نیازی به بررسی چنین نرم افزاری وجود ندارد.

۲. کامل بودن اطلاعات خریدار: خریدار می تواند از زمان ارائه سفارش به شرکت تا انتهای کار، یعنی تا موقع تحويل سفارش و انجام امور مالی، در جریان موقعیت سفارش خود باشد. در صورتی که در حالت عادی این اطلاعات به شدت پراکنده اند و در عین حال با هم نیز ارتباطی ندارند.

۳. استاندارد سازی و افزایش

برعت فرایند تولید: شرکت های تولیدی مخصوصاً شرکت های انحصاری می دانند که برای انتخاب یکی از گزینه های متعدد تولید در محصول، استفاده از روش ها و سیستم های رایانه ای مناسب تر است. از سیستم ERP برای

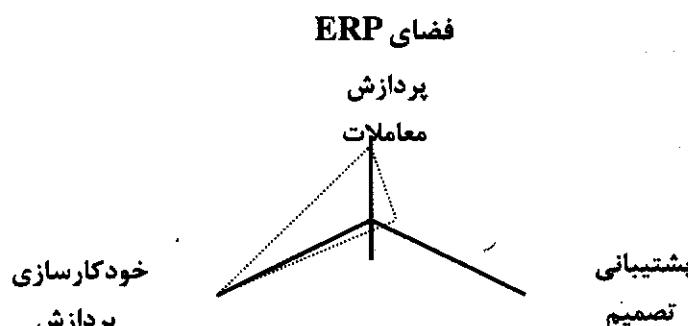
فضای پردازش اطلاعات

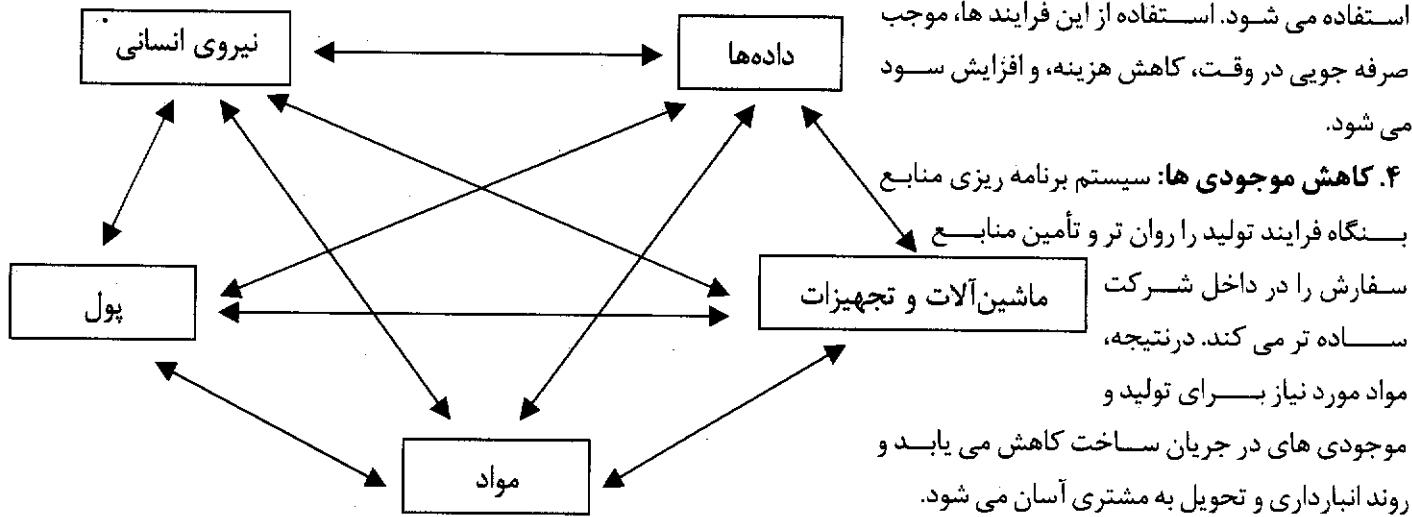

طور خودکار به واحد شمارش می رود و کارهای مربوط به آن هم به طور خودکار انجام می شوند. ۳-۲ MRP که به طور خودکار تولید و خرید می کند، و درنهایت به خریداران تحويل می دهد. سیستم اطلاعاتی واقعی از سه نوعی که در بالا گفته شد تشکیل می شود. نمایشگر ۱ روابط بین عناصر سیستم های پردازش اطلاعات را به تصویر می کشد.

اما عناصر اصلی سیستم ERP چه چیزهایی هستند؟ سیستم ERP به خوبی روند انجام معاملات را آسان می کند و سیستم را کاملاً خودکار می کند، ولی

نمایشگر ۲: فضای سیستم برنامه ریزی منابع بنگاه یا ERP

پیکره ۲: ارتباط منابع در ERP

استانداردسازی و خودکارسازی بخشی از فرایند تولید استفاده می‌شود. استفاده از این فرایندها، موجب صرفه جویی در وقت، کاهش هزینه، و افزایش سود می‌شود.

۴. کاهش موجودی ها: سیستم برنامه ریزی منابع بنگاه فرایند تولید را روان تر و تأمین منابع سفارش را در داخل شرکت ساده‌تر می‌کند. درنتیجه، مواد مورد نیاز برای تولید و موجودی های در جریان ساخت کاهش می‌یابد و روند انبارداری و تحويل به مشتری آسان می‌شود.

ماشین آلات، مدیریت را قادر می‌سازد تا با تعیین مسیر راهبردی سازمان در زمینه ساخت و تولید محصولات و خدمات، بتواند در جهت تحقق اهداف کوتاه مدت و بلندمدت گام بردارد. استفاده بهینه، انتخاب صحیح و جایگزینی مناسب تجهیزات و ماشین آلات، امری حیاتی است. در غیر این صورت هزینه های هنگفت و سرسام آوری به سازمان وارد می‌شود و سازمان از حرکت در مسیر اهداف خود باز می‌ماند. ERP مجموعه ای از اطلاعات مرتبط با خط تولید، کارگاه، انبار، ماشین آلات، ابزار آلات و تجهیزات را فراهم می‌آورد تا به هدایت و کنترل سازمان پاری رساند.

نیروی انسانی
نیروی انسانی اساسی ترین منبع هر سازمان است و مدیریت آن، نقش بسزایی در پیشبرد اهداف سیستم ERP دارد. از آنجا که ERP، یک سیستم متولی هدایت، سازماندهی، کنترل و برنامه ریزی و مدیریت منابع است، بنابراین انتظار می‌رود مدیریت از تمام ابعاد آن مطلع باشد و در برنامه ریزی سیستم تخصیص مناسبی از آن ارائه دهد. زیرا مدیریت به داده های بسیاری در ارتباط با نیروی انسانی احتیاج دارد.

پول
پول، گرداننده و موتور محركه اصلی امور سازمان است. استفاده صحیح از پول می‌تواند بسیاری از خطرات گربانگیر شرکت را مرتفع نماید. راهبردهای پولی، وضعیت سهامداران، نقدینگی و امثالهم مواردی هستند که سیستم ERP با آن ارتباط دارد و از اطلاعات پولی برای مدیریت سازمان و تعیین راهکارهای آینده سود می‌جويد.

شاخص های مالی فراوانی برای ارزیابی جوانب

منابع مورد نیاز سیستم ERP

منابع مورد نیاز سیستم ERP، همان منابعی هستند که در هر کارخانه یا سازمان نقش آفرینی می‌کنند و در حیات و تکامل آن اثربخش هستند. این منابع همان طور که در پیکره ۲ مشاهده می‌کنید به طور مداوم با هم در ارتباط اند.

ماشین آلات و تجهیزات

این دومین منبع سازمانی است که تحت سیطره سیستم ERP قرار دارد. آگاهی از وضعیت، توانمندی ها و مشخصات متنوع تجهیزات و

نرم افزارها، فناوری و بسیاری از موارد دیگر که در هیچ یک از چهار منبع دیگر جای ندارند. بنابراین با در نظر گرفتن منبع مجزا از داده‌ها و قرار دادن کلیه داده‌هایی که به چهار دسته قبلی مربوط نمی‌شوند طبقه‌بندی ما از منابع شرکت کامل می‌شود.

با یک سیستم پیشرفته ERP با دور بسته‌ای از اطلاعات مواجه خواهیم بود. سیستم ERP با مدیریت این دسته از داده‌ها، که سهم عظیمی از اطلاعات را شامل می‌شوند، هدایت سازمان را به دست می‌گیرد و سازمان را به جلو می‌برد.

این نرم افزارها توسط شرکت‌های محدودی هم چون بن^۱، ساپ^۲، و پی‌پل سافت^۳ تهیه شده و برای فعالیت‌های سنتی مانند حسابداری، مدیریت انبار، مدیریت زنجیره تأمین و... مورد استفاده قرار می‌گیرند. به طور مثال ساپ آر^۴ که یکی از پیشرفته‌ترین نرم افزارهای سیستم ERP است از قطعات زیر تشکیل شده است:

- فروش و توزیع: فرایندهای فروش و توزیع از قیمت‌گذاری، سفارش‌گیری و تحويل کالا پشتبانی می‌کنند. این قطعه یک فرایند یکپارچه است که شامل بررسی اعتبار خریدار، حصول اطمینان از گنجایش مواد و تولیدات برای سفارش‌های ثبت شده، اجرای سفارش و خودکار کردن عملیات پرداخت می‌باشد. این قطعه هم چنین عملکرد فروش و توزیع را تجزیه و تحلیل می‌کند.

- مدیریت مواد: فرایند تامین کالا را پشتیبانی و نحوه تدارک در داخل سازمان را بهینه می‌کند. این قطعه قادر به ارزیابی تامین کنندگان، روش‌های اقتصادی تامین کالا و انبارداری با استفاده از مدیریت انبار و سیستم یکپارچه رسیدگی به عامل‌ها است. این قطعه هم چنین به گونه‌ای طراحی شده است که فرایندهای تجارت خارجی از جمله فعالیت‌های گمرکی را پشتیبانی کند.

- طراحی محصول: که فرایندهای برنامه ریزی برای

مختلف سازمان وجود دارد که با استنتاج صحیح آنها می‌توان راهکارهای مناسب و روش‌های مطلوب را شناسایی کرد و سازمان را به پیش‌برد، ترازنامه و صورت سود و زیان اساسی ترین داده‌های مالی سازمان هستند که اغلب اطلاعات مالی و تعیین کننده از آنها استخراج می‌شوند.

مواد

فعالیت چهار منبع دیگر در راستای تبدیل مواد به محصول قرار دارد. ماده اولیه در طی فرایند تولید در کارخانه به قطعات و مواد نیم ساخته و در نهایت به محصول تبدیل می‌شود. برنامه ریزی مواد نیازمند سیستمی مشابه سیستم MRP است. یعنی براساس برنامه کلان تولید و برنامه تولید سالانه، ظرفیت تولید و ساختار محصول، برنامه‌ای جهت سفارش‌ها و تأمین مواد اولیه ایجاد می‌کند.

این منبع شامل اطلاعات مهمی مثل مشخصات مواد، درخت محصول، مشخصات مواد نیم ساخته و قطعات یدکی، مشخصات کامل ضایعات، تأمین کنندگان مواد، و فروشنده‌گان محصول است که سیستم برنامه ریزی منابع بنگاه باید کاملاً از آنها مطلع باشد.

سیستم برنامه ریزی منابع بنگاه باید تأمین کنندگان مواد مناسب را شناسایی کند و شیوه تأمین مواد از آنها را برنامه ریزی کند و راهکارهای مناسب را ارائه دهد.

داده‌ها

اصلًا سیستم ERP بر اساس داده‌ها مفهوم می‌یابد. با وجود چهار منبع پیش‌گفته، هنوز بسیاری از موارد مورد نیاز سیستم ERP فراهم نشده است. داده‌هایی در این سیستم وجود دارند که به هیچ یک از این چهار منبع مربوط نمی‌شوند. مثلاً اطلاعات مربوط به پژوهه‌ها، برنامه‌های تحقیق و توسعه،

شکست سیستم ERP
غالباً ناشی از عوامل انسانی در سازمان است که اغلب به علت عدم تطابق کارکنان با تغییرات ناشی از پیاده سازی

سیستم های ERP به وجود می آید

هزینه های مختلف سیستم ERP: کلیه مراحل یک پروژه را از قیمت گذاری تا طراحی، مدیریت منابع و تصفیه هزینه ها، از طریق ارتباط مستقیم با سایر قطعات مانند فروش و توزیع و کنترل هماهنگی و کنترل می کند.

هزینه های مختلف سیستم ERP: هزینه های متفاوتی برای سازمان به همراه دارد که در ادامه به مهم ترین آنها پرداخته می شود.

۱. **آموزش کارکنان**: کارکنان غالباً ترجیح می دهند که در کارآنان تغییری ایجاد نشود. کارمندان علاوه بر یک نرم افزار تازه باید روند کاری جدیدی را یاد بگیرند. البته این آموزش باید در داخل سیستم صورت بگیرد.

۲. **آزمون و عیب یابی**: باید در ابتدا آزمون کنیم که همه چیز سیستم ما وارد سیستم ERP شده است یا خیر. انجام این کار مستلزم بی نقصی و کمال سیستم است. حتی گاهی لازم است که در ارتباطات تغییراتی داده شود یا فعالیت ها با هم ترکیب شوند. فعالیت ها باید به شکل جهت داری تنظیم شوند.

۳. **عادت به سیستم ERP**: گاهی سیستم ERP نمی تواند بخشی از کارهای ما را تقبل کند. در این موارد، ممکن است برخی از کارهای ما را مختلط کند و حتی با به روز آوری نرم افزار هم به نتیجه ای نرسیم. پس بهتر است که قابلیت کار کردن با حالت های مختلف کاری را داشته باشیم.

۴. **تبدیل و تجزیه و تحلیل داده ها**: مرتبط کردن اطلاعات واحدهای مختلف با هم خیلی هزینه بر است. مثل خرید، فروش، تامین قطعات، طراحی تولید. داده های سیستم ERP هم ممکن است مخلوط شده باشند. سیستم ERP مشخص نمی کند که کدام داده ها تغییر کرده اند. بنابراین تجزیه و تحلیل داده ها هم بخشی از هزینه های ما را شامل

تولید، اجرا، تجزیه و تحلیل و کنترل فرایندهای تولید را پشتیبانی می کند.

۵. **حسابداری مالی**: کلیه اطلاعات مالی شرکت را در داخل یک دفتر کل مشترک جمع آوری و ذخیره می کند. این قطعه قادر به تهیه گزارش های مالی جامع و مدیریت داده های مالی، اسناد و حساب های دریافتی و پرداختنی و دارایی های شرکت می باشد.

۶. **نرم افزار می تواند در هر لحظه تصویر کاملی از فعالیت های مالی شرکت را ارائه دهد**. این قطعه از استانداردهای حسابداری جهان گستر مانند اصول حسابداری پذیرفته شده همگانی آمریکا یا GAAP و استانداردهای حسابداری بین المللی یا IASها نیز پشتیبانی می کند.

۷. **برنامه ریزی و کنترل**: شامل مجموعه ای از ابزارهای برنامه ریزی و کنترل برای یک شرکت به همراه سیستم گزارش دهی واحد می باشد.

۸. **خرانه داری**: یک قطعه جامع برای مدیریت مالی و خزانه داری می باشد.

۹. **کنترل**: به طور مداوم بر اساس اطلاعات مدیریتی تهیه شده، شاخص های عملکردی شرکت را ارزیابی می کند.

۱۰. **مدیریت سرمایه گذاری**: مدیریت یکپارچه پروژه های سرمایه گذاری را انجام می دهد. این پروژه ها از مرحله برنامه ریزی و اجرا گرفته تا مرحله نهایی شامل تجزیه و تحلیل پیش از سرمایه گذاری و شبیه سازی پروژه، به وسیله این قطعه پیگیری می شوند.

۱۱. **مدیریت خدمات و فرایندهای نگهداری**: برنامه ریزی، کنترل و فرایندهای نگهداری، بازرگانی و مدیریت خدمات را به عهده دارند.

۱۲. **مدیریت کیفیت**: نظارت، مدیریت و پیگیری تمام مربوط به مدیریت اطمینان در طول فعالیت زنجیره تامین و هماهنگی فرایندهای بازرگانی و اعمال اقدامات اصلاحی را به عهده دارد.

نتیجه مدل سازی نامناسب ERP در یکپارچگی بخش‌های مختلف یک سازمان، تولید نرم افزارها و بانک‌های اطلاعاتی نامناسب و ناکارآمد برای پیاده‌سازی آن در سطح سازمان است.

محصول سیستم ERP

محصول سیستم ERP اطلاعاتی است که در اختیار مدیریت و کارکنان قرار می‌گیرد و زمینه و بستر مناسبی را فراهم می‌آورد تا ایشان بتوانند از آنها در پیشبرد سازمان و تصمیم‌گیری امور نهایت استفاده را ببرند. سیستم ERP می‌تواند متناسب با نوع سیستم، خروجی‌های متفاوتی داشته باشد. مثلاً: ۱) انواع گزارش‌های مدیریتی، ۲) پیشنهاد انواع راهبردهای سازمانی و راهکارهای مناسب در تمام زمینه‌های مرتبط با شرکت، و ۳) انواع برنامه‌های ساخت و تولید.

بهبود سیستم ERP

سیستم ERP از زمان طراحی اش به طور مداوم تغییر می‌کند. سیستم‌های سنتی ERP همواره سعی داشتند که تمام فعالیت‌های سازمان را تحت پوشش قرار دهند. اما بهبود سیستم‌های جدید به قرار زیر می‌باشد:

امکانات بیشتر در زمینه اینترنت و فناوری اطلاعات: با پیشرفت اینترنت، ارتباطات به گونه‌ای بهینه خواهند شد که شرکت‌های مختلف،

می‌شود.

۵. افت سیستم ERP: وقتی کارکنان نتوانند وظایف خود را به درستی انجام دهند و خود را باروند کاری جدید و فق دهنده، سازمان دچار تشنجه می‌شود.

مشکلات مرتبط با پیاده‌سازی سیستم ERP

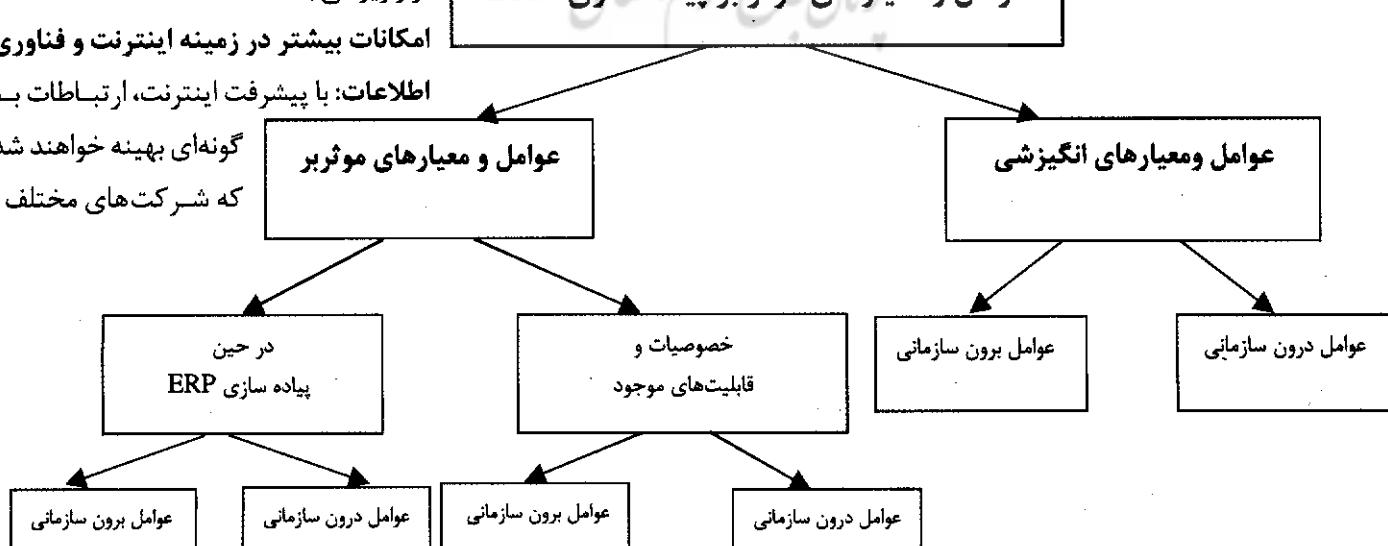
شکست سیستم ERP غالباً ناشی از عوامل انسانی در سازمان است که اغلب به علت عدم تطابق کارکنان با تغییرات ناشی از پیاده‌سازی سیستم‌های ERP به وجود می‌آید.

۱. تغییرات مربوط به فن آوری موجود در سازمان: در واقع استفاده از سیستم ERP در بازاری غیر رقابتی معنا ندارد. نیاز به افزایش قابلیت‌های رقابتی تایاچی مثل کاهش هزینه، افزایش بهره وری، افزایش نرخ تولید و کاهش موجودی هارا در بردارد.

۲. تغییرات به وجود آمده در فرایندهای سازمان: یکی دیگر از دلایل اساسی شکست بسیاری از سیستم‌های ERP، نبود یکپارچگی مناسب بین بخش‌های تولید، بازاریابی، مالی، بودجه، انبار، خدمات پس از فروش و... در این سازمان‌ها است.

پیکره ۳: عوامل و معیارهای مؤثر بر پیاده‌سازی ERP

عوامل و معیارهای موثر بر پیاده‌سازی ERP

سیستمی از جمله سیستم ERP، فناوری اطلاعات به تنها بای حرفی برای گفتن ندارد. برای هر سیستم خودکاری که بخواهد موفق باشد، اصول و فرایندهای شرکت باید دارای بنیان مستحکم باشند. و (۲) هدف برنامه های کاربردی هم چون سیستم ERP یکپارچه سازی بخش های مختلف سازمان و علاوه بر آن فراهم آوردن دیدی برای همه تأمین کنندگان زنجیره تأمین، یا حتی چندین زنجیره تأمین مداخل است.

عوامل موثر در ترغیب شرکت های تولیدی برای پیاده سازی سیستم ERP

عواملی که باعث می شود بنگاه ها به سیستم روی آوردن پر شمارند. در ادامه برخی از این عوامل فهرست شده است:

۱. فشار رقابتی بازار برای تولید با هزینه کم،
 ۲. توقع افزایش درآمد در اثر پیاده سازی سیستم ERP،
 ۳. کسب توانایی برای شرکت در رقابت جهانی،
 ۴. تقاضا برای بازمهندسی در شرکت ها برای پاسخگویی به خواسته های بازار،
 ۵. رقابت بین تولید کنندگان سیستم ERP، یعنی رفع مشکلات گذشته و افروzen امکانات جدید،
 ۶. نیاز شرکت ها به استفاده از ابزارهای پیشرفته و ماشینی برنامه ریزی و مدیریت، و
 ۷. اطلاع شرکت ها از اینکه با پیاده سازی سیستم ERP چه تغییراتی در سازمان به وجود خواهد آمد.
- عوامل پیش گفته همواره به نوعی با هم در ارتباطند و عموماً یک عامل منفرد نمی تواند دلیل روی آوردن شرکت به ERP باشد.

عوامل و معیارهای موثر بر پیاده سازی ERP

عواملی که بر موفقیت شرکت ها در امر پیاده سازی سیستم های ERP تأثیر می گذارند به دو دسته شامل عوامل و معیارهای انگیزشی و عوامل، و

در صورت تمایل می توانند اطلاعات مورد نیاز خود را با هر شرکتی که بخواهند به اشتراک بگذارند یا اطلاعاتی را از شرکت های مورد نظر خود دریافت کنند.

ساختار و معماری سیستم های جدید ERP: در این حالت، نرم افزار سیستم ERP مثل یک هسته مرکزی عمل می کند. البته سیستم سنتی شرکت را تحت پوشش قرار نمی دهد. در این حالت قطعات مورد نیاز روی آن نصب خواهند بود. و حتی می توان قطعات یا پاره نرم افزارهای قدیمی را که مورد نیاز سازمان نیستند از آن حذف کرد. ما در اینجا تنها به یک فناوری نیاز داریم که قطعه جدید بتواند با سایر قطعات قدیمی پیوند بخورد.

ایجاد نرم افزارهای یکپارچه: نرم افزارهای یکپارچه نه تنها برنامه های فرایند شرکت را پشتیبانی می کنند، بلکه برنامه های اجرایی شامل مدیریت سفارش ها، انبار، حمل و نقل و برنامه ریزی زنجیره تأمین را نیز حمایت می کنند. در این مجموعه سیستم ها مستقیماً و به خوبی با هم مراوده دارند. باید سیستم ERP بتواند با سیستم های دیگر در زنجیره تأمین همکاری و فعالیت کند.

تحلیل: هنر استفاده از داده های تاریخی به وسیله سیستم ERP برای اندازه گیری عملکرد شرکت یا زنجیره تأمین است که غالباً در قبال مدیریت راهبردی شرکت شناخته می شود. در واقع حجم عظیمی از اطلاعات مفید توسط سیستم برنامه ریزی منابع بنگاه ایجاد می شود. با انباری از داده ها، یک شرکت می تواند اطلاعات را به صورت همزمان زیر نظر بگیرد و چگونگی رسیدن به اهداف را اندازه گیری کند.

مدل سازی: در کنار سیستم ERP، یک سیستم مدل سازی می تواند به شرکت کمک کند تا فرایندها را تعریف، مدل سازی و مستند کند. در اینجا ذکر دونکته حائز اهمیت است: ۱) در هیچ

اگر سیستم های ERP به طور موفقیت آمیز بکار گرفته شوند، منجر به طراحی مجدد فرایندهای تجاری و حذف فعالیت های بدون ارزش افزوده می شوند

معیارهای مؤثر بر خصوصیات و قابلیت های موجود، و پیاده سازی ERP تقسیم می شوند.

پیکره ۳ عوامل و معیارهای مؤثر بر پیاده سازی ERP را به تصویر می کشد.

عوامل و معیارهای مربوط به خصوصیات و قابلیت های موجود در عناصر درون سازمانی و برون سازمانی به معنی پیاده سازی ERP در شرکت های مختلف با توجه به خصوصیات و قابلیت ها و فرهنگ سازمانی حاکم در هر شرکت متفاوت است.

عوامل و معیارهایی که در حین پیاده سازی سیستم برنامه ریزی منابع شرکت باید مورد توجه قرار بگیرند شامل انتخاب نرم افزار مناسب، لزوم همکاری خریدار و فروشنده نرم افزار، برنامه ریزی و تخمین هزینه ها، استفاده مناسب از مشاوران خارج از شرکت و ... است. این عوامل بستگی به خصوصیات شرکت ندارند. در واقع خطوط راهنمایی هستند که شرکت ها باید حتماً مدنظر قرار دهند.

عوامل داخلی

۱. **همایت مدیر ارشد.** یعنی مدیریت ارشد باید: الف) آگاهی و شناخت کلی نسبت به سیستم داشته باشد، ب) دارای سطح توقعات واقع بینانه باشد، ج) جریان اطلاعات مربوط به پروژه را در سطح سازمان تقویت کند تا متخصصان شرکت بتوانند در صورت بروز مشکلات در پیاده سازی سیستم، اقدام به رفع آن کنند، د) کارکنان سازمان را به همکاری با گروه پروژه ترغیب کند، و ه) سطح توقعات کارکنان سازمان از پروژه را به واقعیت تزدیک کند.

۲. **وجود مهندسان خبره در زمینه تحلیل سیستم ها و فناوری اطلاعات در سازمان.** بهتر است مدیریت و پیاده سازی سیستم ERP توسط یک گروه هدایت کننده در داخل خود سازمان صورت گیرد. این گروه باید همه توان خود را صرف پیاده سازی سیستم

ERP در سازمان کنند. اینها افرادی در داخل سازمان هستند که بر امور مربوط به سیستم و فناوری اطلاعات مسلط هستند، و اطلاعات صحیح و کافی راجع به سازمان دارند. به عبارتی با فرایندهای سازمان و کارکنان آن آشنایی کامل دارند.

۳. **ظرفیت تغییر پذیری سازمان.** چون سیستم ERP تغییرات گسترده ای را در سطح سازمانی در بی دارد. این تغییرات دو دسته هستند: الف) تغییراتی که بر خاسته از انجام بازمهندسی فرایندها است و با تغییرات عمده ای در روند انجام کارها همراه است، و ب) تغییراتی که معلول استفاده از ابزارهای جدید فناوری اطلاعاتی و نرم افزارهای پیشرفته تحت شبکه است و مستندات کاغذی را کم می کند و در عین حال بسیاری از فعالیت ها و اطلاعات از چشم دیگران پنهان نخواهد ماند.

۴. **ظرفیت یادگیری در سازمان.** با پیاده سازی سیستم ERP، کارکنان سازمان به شدت درگیر یادگیری فرایندها و ابزارهای جدید مربوط به کارهای جدید می شوند. شرکت ها در پیاده سازی سیستم های ERP هزینه زیادی را صرف آموزش کارکنان می کنند.

۵. **همکاری ها و روابط درون سازمانی.** پیاده سازی سیستم ERP به همکاری درون سازمانی بسیار بالایی نیاز دارد. روابط بین گروه پیاده سازی نرم افزار سیستم ERP و بازمهندسی از یک طرف، و روابط این دو گروه با کارکنان سازمان، از طرف دیگر، بسیار اهمیت دارد.

پیاده سازی سیستم ERP بدون همکاری این سه گروه میسر نیست. به عنوان مثال، هر واحدی که پیاده سازی سیستم ERP را آغاز می کند، گروه پیاده سازی آن باید توضیحاتی کامل از اهداف و نحوه اجرای پروژه را برای کارکنان قسمت ها ارائه دهد. کارکنان قسمت های نیز باید همکاری های لازم را با گروه پیاده سازی انجام دهند.

بر اساس تجربه و مشاهدات، سه راه اصلی برای پیاده سازی سیستم ERP وجود دارد:

- (۱) انفجار مهیب (بیگ بنگ)،
- (۲) راهبرد انحصاری، و
- (۳) گام به گام

است که هیچ کس در داخل شرکت تجربه ای از سیستم جدید ندارد. دقیقاً به همین علت هیچ کس در داخل شرکت، نمی تواند تضمین کننده موفقیت آن باشد. از تمام این حرف ها به این نتیجه می رسیم که چنین سیستمی با درصدی از ریسک همراه است. خیلی از شرکت ها دارای سیستم های رایانه ای هستند که خود را با آنها تطبیق داده اند. سیستم ERP نه میزان وابستگی سیستم شرکت به این نرم افزارها را تعیین می کند و نه میزان تشابه سیستم جدید به قبلی را تضمین می کند. در بسیاری از مواقع، پیشروی سیستم جدید می تواند آزاردهنده باشد. برای این که در اینجا سیستم ERP در اختیار یک بخش نیست، بلکه کل شرکت را تحت پوشش قرار می دهد و تغییرات هر واحد بر سایر واحدها هم تاثیر می گذارد. در چنین حالتی، سیستم ERP باید تحت نظر مدیر ارشد سازمان باشد.

این سیستم، در کوتاه مدت به کارکنان فشار زیادی وارد می کند و موجبات نارضایتی آنان را فراهم می آورد. به همین دلیل در ابتدای راه احتمال شکست بسیار زیاد است. ولی در دراز مدت، اگر خطرات شکست اولیه را پشت سر گذاشته باشیم، اثرات مثبت بیشتری نسبت به دو روشهای دارد که بعداً گفته خواهد شد. چون اولاً هزینه کمتری نسبت به آن دو دارد و ثانیاً پس از این که نرم افزار در سیستم جافتاد و کارکنان، با آن سازگار شدند همه سیستم ها به حالت یکپارچه یا ERP در می آیند.

راهبرد انحصاری

این سیستم بیشتر، مناسب شرکت هایی است که مراحل کاری و تجاری محدودی دارند. سیستم ERP در هر واحدی، جداگانه و به طور مستقل، راه اندازی می شود. و در نهایت تمام اینها با سیستم شبکه داخلی شرکت، به هم متصل می شوند. این روش، معمول ترین روش پیاده سازی سیستم ERP است.

۶. شناخت دقیق شرکت های نرم افزاری و مشاوره ای از سیستم ERP

۷. وجود توانایی ها و قابلیت های لازم در شرکت های نرم افزاری و مشاوره ای برای تولید و پیاده سازی نرم افزار سیستم ERP. به دلیل تاثیر پیاده سازی سیستم ERP در تمام ابعاد سازمان و ارتباط کارکنان سازمان در سطوح مختلف سازمانی، همکاری همه جانبی شرکت های نرم افزاری و مشاوره ای داخلی برای تولید و پیاده سازی سیستم ERP (مخصوص در شرکت های داخلی) ناگزیر می کند.

بندهای ۶ و ۷ فقط به شرکت های مربوط می شود که در کشورهایی واقع شده اند که امکان خرید مستقیم نرم افزار را از شرکت های اصلی تولید کننده سیستم ERP مثل آرکل، ساپ و... ندارند.

راه های پیاده سازی سیستم برنامه ریزی منابع شرکت بر اساس تجربه و مشاهدات، سه راه اصلی برای پیاده سازی سیستم ERP وجود دارد: (۱) انفجار مهیب (بیگ بنگ)، (۲) راهبرد انحصاری، و (۳) گام به گام.

انفجار مهیب (بیگ بنگ)

این روش، دشوارترین راه پیاده سازی سیستم است. در این حالت، تمام شرکت زیر پوشش سیستم نرم افزار واحدی قرار می گیرد. کمتر اتفاق می افتد که یک شرکت جرات چنین کاری را داشته باشد. برای این که این سیستم تمام شرکت را در آن واحد تغییر می دهد. این راهبرد ممکن است عاقب سنگینی در پی داشته باشد. هر کسی در شرکت باید خودش را با نرم افزار جدید تطبیق دهد. البته این کاربه تلاش بسیار زیادی نیاز دارد. اولین علت اش این

در گذشته فرایندهای تجاری مثل مالی، حسابداری و مدیریت منابع انسانی به خوبی توسط سیستم‌های ERP حمایت می‌شدند. اما اخیراً این سیستم‌ها حمایت ضعیفی در مواردی مثل برنامه‌ریزی زنجیره تامین، مدیریت روابط مشتری و فروش داشته‌اند.

گام به گام

وقتی که کلیه فعالیت‌های شرکت وابسته به چند فعالیت اصلی و اساسی باشد، سیستم ERP فرایند فعالیت‌های شرکت را تعیین می‌کند. این روش برای شرکت‌های کوچک هم کاربرد دارد. در این روش سیستم ERP کم کم وارد سیستم می‌شود. تعداد کمی از شرکت‌ها توانستند در پیاده‌سازی سیستم ERP با این روش موفق شوند. البته این روش تا حدودی بهتر از روش قبلی است چرا که کارکنان مجبور نیستند تمام عادات کاری خود را تغییر دهند.

سیستم ERP و تجارت الکترونیک

سیستم ERP ابزاری برای بهینه‌سازی زنجیره ارزش داخلی شرکت می‌باشد. اگر این نرم افزار به طور کامل در کل بنگاه به کارگرفته شود، اجزای بخش‌های مختلف از طریق به اشتراک گذاشتن داده‌ها، به هم متصل می‌شوند. وقتی مشتریان و عرضه کنندگان اطلاعاتی را درخواست می‌کنند که در سراسر زنجیره ارزش یکپارچه شده‌اند یا وقتی هیأت مدیره، راهبه‌ردها و فنون یکپارچه ای را در نواحی مختلف مانند ساخت، موجودی، خرید و حسابداری درخواست می‌کند، سیستم‌های ERP داده‌های را برای تجزیه و تحلیل و تبدیل با اطلاعات

کلیدی تطبیق می‌دهند که شرکت‌ها می‌توانند از آنها برای تصمیم‌گیری کسب و کارشان استفاده کنند.

اگر سیستم‌های ERP به طور موفقیت‌آمیز بکار گرفته شوند، منجر به طراحی مجدد فرایندهای تجاری و حذف فعالیت‌های بدون ارزش افزوده می‌شوند.

تجارت الکترونیک شامل ارتباطات و انجام تجارت به صورت الکترونیک و از طریق اینترنت می‌باشد. تجارت الکترونیک به این صورت تعریف می‌شود "بازاری که ارتباطات شبکه‌ای را به طریق الکترونیکی فراهم می‌سازد و به بنگاه‌ها اجازه می‌دهد که اطلاعات را دریافت کنند، انتقال دهنند، و وارد کنند". این می‌تواند به طور قابل ملاحظه‌ای عملکرد تجاری شرکت را به وسیله تقویت ارتباطات در زنجیره ارزش بین شرکت و شرکت (B₂B) و شرکت و مشتریان (B₂C) بهبود بخشد (خوزه مانوئل).

روند آینده و چالش سیستم ERP
در گذشته فرایندهای تجاری مثل مالی، حسابداری و مدیریت منابع انسانی به خوبی توسط سیستم‌های ERP حمایت می‌شدند. اما اخیراً این سیستم‌ها حمایت ضعیفی در مواردی مثل برنامه‌ریزی زنجیره تامین، مدیریت روابط مشتری و فروش داشته‌اند. از طرفی، توسعه دهنده‌گان سیستم‌های شرکت‌ها، به راه حل‌هایی روی آورده‌اند که بر چنین ضعف‌هایی غلبه کنند. آنها اخیراً راهبرد بهینه‌سازی تامین و مدیریت روابط مشتری و سیستم‌هایی در یک اقدام برای به هم پیوستگی روابط جلو اداره (مثل فروش، بازاریابی و خدمات مشتری) و عقب اداره (مثل عملیات حمل و نقل، مالی و منابع انسانی) برازی موقوفیت‌های در مزیت‌های رقابتی را دنبال می‌کنند.
۱. برنامه‌ریزی پیشرفته در مدیریت زنجیره تأمین

بر بازاریابی ترجیح داده می شود. مدیریت روابط مشتری می تواند از توانایی استخراج داده ها توسط سیستم های ERP و نگهداری داده ها، برای کشف شرح حال مشتریان کلیدی، سودآوری مشتری و الگوهای خرید بکار رود. فناوری ادغام تمام ویژگی های مشتری، و دیدگاه کاملی از نیازها و خواسته های مشتری (که همان وفاداری مشتری است)، کاهش هزینه فروش و خدمات و بهبود سود، نتیجه این مرحله خواهد بود. لذا سیستم ادغامی مدیریت روابط مشتری با سیستم ERP، جوابگوی ویژگی های پیش گفته خواهد بود. از طرفی ادغام مدیریت روابط مشتری با سیستم برنامه ریزی منابع شرکت احتیاج به تغییرات اساسی در فرایندهای تجاری و سازمان را به دنبال خواهد داشت که با این تغییر فرایندهای تجاری را بر اساس مشتری دوباره طراحی می کنیم. علاوه بر این تغییر فرهنگ را هم مثل برخی از ویژگی های یک مشتری باید داشته باشیم که داده های مربوط به مشتری را باید در عرض شرکت و تمام زنجیره تأمین تقسیم کنیم.

*عضو هیأت علمی دانشگاه الزهراء

**دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری دانشگاه الزهراء

- 1- enterprise resource planning
- 2- material requirements planning
- 3- material requirements planning 2
- 4- Nike
- 5- Fiona Hoon Nah
- 6- BAAN
- 7- SAP
- 8- People Soft
- 9- SAP R3
- 10- Jose Manuel

- 1.Christofer Koch . Enterprise Resource Planning Research Center
- 2.Jose Manuel & Joao Alvaro Crav& Aldomar “ Towards an ERP Life-Cycle Cost ”.
- 3.“Enterprise Recurce Planning System”. ERP research center
- 4. www.Cio.com
- 5. www.Mysap.com
- 6. Fiona Hoon Nah. Enterprise Resource e Planning Solution & Management .
- 7. ملکان سارا، و فرهاد جباری. ”سازمان های مجازی از دیدگاه ساختار برسی سازمانی ”. ۱۳۸۳.

بیشتر سیستم های موجود ERP، هنوز معامله گرا هستند، و فرایندهای تجاری معامله گرا مثل ثبت سفارش، مجموعه داده های معامله گر ارافراهم می کنند. به این دلیل آنها یک برنامه ریزی و قابلیت پشتیبانی تصمیم گیری محدودی را عرضه می دارند. سیستم های برنامه ریزی پیشرفته با استفاده از الگوریتم ریاضی مدل سازی و تحلیل محدودیت ها، زنجیره تأمین جهت جواب بهینه یا نزدیک به جواب بهینه، برای تصمیم گیری عرضه می دارند. از طرفی چون برنامه ریزی پیشرفته نمی تواند داده های مربوط به خود را ایجاد کند، برای رفع این نقصیه این برنامه ریزی پیشرفته را با سیستم ERP ادغام می کند. اما امروزه به این نتیجه رسیده اند که برنامه ریزی پیشرفته تنها مزایای سنتی و بنیادی را به همراه می آورد و به تبع آن اگر بخواهد با سیستم برنامه ریزی منابع بنگاه ادغام گردد، تغییرات مهم را برای فرایندهای تجاری و سازمان ایجاد می کند. مدیریت ارشد باید در چه این تغییرات را در ک کند و از نیازهای مربوط به پروژه و تصمیم گیری های مربوط به برنامه ریزی حمایت کند. از طرف دیگر مدیریت ارشد باید اندازه گیری عملکرد سنتی را، اگر قبل از اساس واحدهای تولید شده یا هزینه واحدهای تولید شده اندازه گیری می شد، تغییر دهد. حال باید با این دیدگاه جهانی، همه شرکای زنجیره تأمین را در نظر گرفت.

۲. مدیریت روابط مشتری

افزایش قدرت خریداران و کاهش موانع بازار به همراه توسعه همیشگی، انتخاب رنگ محصولات و خدمات، شرکت ها را مجبور ساخته است که درباره راه های حفظ وفاداری مشتری و حاشیه سود خود تفکر مجدد داشته باشند. بی تردید اگر روابط طولانی مدت با یک مشتری داشته باشیم، سود بیشتری در مقابل مشتری جدید خواهیم داشت. مدیریت روابط مشتری یک مدل تجارتی متتمرکز بر مشتری است که